

forbrugeren i svarskriftet anmoder om, at sagen oversendes til Forbrugerklagenævnet mv., idet forbrugeren i så fald kan nøjes med at angive, at sagsøgerens krav bestrides, og at sagen ønskes oversendt til nævnbehandlingen.

Stk. 3 fastslår i overensstemmelse med det gældende § 361, stk. 3, at forbrugeren skal gøres bekendt med muligheden for nævnbehandlingen. Vejledningen kan bl.a. gives i det forberedende møde efter § 353 eller et eventuelt møde efter § 352, stk. 3. Vejledningen skal desuden gives skriftligt i forbindelse med forkyndelsen af stævningen, jf. § 350, stk. 1, 2. pkt.

Stk. 4 indeholder en udtrykkelig regel om, at det oprindelige sagsanlægs virkninger med hensyn til beregning af procesrente, afbrydelse af frister for sagsanlæg og afbrydelse af forældelse opretholdes, hvis sagen på ny indbringes for retten, når sagen er sluttet ved nævnet, medmindre den pågældende part ikke har fremmet sagen behørigt. Forslaget er i overensstemmelse med den gældende regel i § 361, stk. 4, 3. pkt.

I *stk. 5* foreslås, at reglerne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse i en sag om en advokats vederlag, hvis den anden part anmoder om, at sagen behandles ved kredsbestyrelsen i vedkommende advokatreds, jf. retsplejelovens § 146. Bestemmelsen viderefører den gældende § 361 a bl.a. med de ændringer, der følger af forslaget om, at den anlagte retssag hæves og ikke udsættes, jf. bemærkningerne til stk. 1.

Til nr. 87 (kapitel 34)

Retsplejelovens kapitel 34 om hovedforhandlingen (tidligere domsforhandlingen) i første instans foreslås nyaffattet. Begrundelsen for navneforandringen fra domsforhandling til hovedforhandling er, at betegnelsen »domsforhandlingen« – uanset at betegnelsen er fast indarbejdet – kan give anledning til misforståelse hos parter, der ikke har et relativt godt kendskab til retssagers forløb. »Hovedforhandlingen« er en mere præcis betegnelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.2 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 362

Forslaget til *stk. 1* om udeblivelse viderefører med redaktionelle ændringer den gældende § 362.

Forslaget til *stk. 2* om sagsøgerens adgang til at hæve sagen viderefører med redaktionelle ændringer den gældende § 366.

Til § 363

Den foreslåede bestemmelse angår præklusion, dvs. det forhold, at en part afskæres fra at fremkomme med

nyt processtof i form af påstande, anbringender og beviser, fordi det burde være fremkommet tidligere. I forhold til den gældende § 363 foreslås en forenkling, således at reglerne udformes ens for nye påstande, anbringender og beviser.

Stk. 1 gælder, når modparten ikke har givet samtykke til inddragelse af nyt processtof. De foreslåede kriterier for rettens afgørelse er identiske med de gældende kriterier vedrørende nye påstande og anbringender, jf. det gældende § 363, stk. 1, og med de foreslåede kriterier for inddragelse af nyt processtof før hovedforhandlingen, når der er indtrådt præklusion, jf. den foreslåede § 358 (lovforslagets § 1, nr. 86).

Bestemmelsen er ligesom den gældende regel i § 363, stk. 1, og ligesom den foreslåede § 358 om præklusion før hovedforhandlingen udformet på den måde, at retten *kan* tillade en part at fremkomme med nyt processtof, når en eller flere af betingelserne i nr. 1-3 er opfyldt. Forudsat at en eller flere af betingelserne er opfyldt, vil der ofte være tale om en samlet vurdering, hvori også indgår, om parten kunne være fremkommet med anmodningen på et tidligere tidspunkt, jf. herved også stk. 4. Er ingen af betingelserne opfyldt, skal retten derimod afslå en anmodning om at inddrage nyt processtof.

Skønt selve kriterierne er ens for inddragelse af nyt processtof før og under hovedforhandlingen, betyder det ikke, at vurderingen vil være den samme. Det er navnlig åbenbart, at kriterierne efter *nr. 1* («af særlige grunde undskyldeligt») og *nr. 2* (modparten har haft tilstrækkelig mulighed for at varetage sine interesser uden udsættelse af hovedforhandlingen) væsentligt hyppigere vil være opfyldt ved anmodninger om inddragelse af nyt processtof, der fremsættes før (navnlig i god tid før) hovedforhandlingen, end når det først sker under hovedforhandlingen.

Stk. 2 gælder i de tilfælde, hvor modparten samtykker i inddragelse af det nye processtof. Ligesom med hensyn til præklusion før hovedforhandlingen, jf. det foreslåede § 358, stk. 7 (lovforslagets § 1, nr. 86), bør parternes adgang til i enighed at inddrage nyt processtof, som er relevant for sagen, i dispositive sager kun begrænses af hensynet til sagens behandling inden for rimelig tid. Det foreslås derfor, at retten (kun) skal kunne afslå en anmodning om at inddrage nyt processtof, selv om modparten har givet samtykke, hvis en imødekommelse af anmodningen må antages at nødvendiggøre en udsættelse af hovedforhandlingen. En udsættelse af hovedforhandlingen vil f.eks. kunne være nødvendig, hvis anmodningen angår førelse af et nyt vidne, som ikke straks vil kunne komme til stede,